

Sygn. akt II KO 97/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie zażalenia T. N. na postanowienie
Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubartowie z dnia 26 kwietnia 2022 r. o
odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie [...] po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 24 listopada 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku
z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt II Kp 618/22
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru
sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w
Lublinie z siedzibą w Świdniku o sygn. akt II Kp 618/22,
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrowi Mazowieckiej**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie postanowieniem z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt II Kp 618/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy T. N. w przedmiocie rozpoznania zażalenia na odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie [...] innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie wskazał, że skarżący T. N. zarówno w zawiadomieniu o

popęlnieniu przestępstwa, zażaleniu jak i innych kierowanych do tamtejszego Sądu pismach formułuje liczne oskarżenia pod adresem sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, komornika działającego przy sądzie wnioskującym oraz prokuratorów z Prokuratury Rejonowej w Świdniku. W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny przez sąd właściwy miejscowo.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie przyjmuje się, że do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia. (*tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10*).

Zdaniem Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd. Zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo, co pozwoli na realizację zasady budowania społecznego zaufania do organów wymiaru sprawiedliwości, kierujących się zasadą bezstronności.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as
a!]